

Sygn. akt VI Gz 125/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Joanna Rusińska (spr.)

Sędziowie SO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

SO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) S.A. w T.

przeciwko P. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego P. G. na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 20 stycznia 2016r., sygn. akt V GNe (...)

postanawia

I. oddalić zażalenie na punkt 2 (drugi) zaskarżonego postanowienia,

II. odrzucić zażalenie w pozostałym zakresie,

III. kosztami sądowymi, od których pozwany był zwolniony obciążyć Skarb Państwa.

Małgorzata Bartczak – Sobierajska Joanna Rusińska Zbigniew Krepski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty z dnia 2 września 2014 r. (pkt 1), odrzucił zarzuty od nakazu zapłaty (pkt 2) i obciążył Skarb Państwa kosztami sądowymi, od których pozwany został zwolniony (pkt 3). W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwany nie wykazał, iż bez swej winy nie dokonał odbioru korespondencji sądowej kierowanej na adres ujawniony w CEiIDG jako adres prowadzenia przez niego działalności gospodarczej i adres dla korespondencji. Zdaniem Sądu I instancji, okoliczność prowadzenia remontu w lokalu wskazanym w ewidencji, tj. ul (...) w T., nie usprawiedliwia pozwanego w zaniechaniu odbioru przesyłki sądowej i terminowego wniesienia zarzutów. W rezultacie wniosek pozwanego o przywrócenie terminu został oddalony zaś zarzuty jako spóźnione na podstawie art.494 § 1 k.p.c. odrzucone.

Pozwany skarżąc postanowienie Sądu Rejonowego w całości domagał się ponownej oceny jego wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów. Według skarżącego nie ponosi on winy w niedochowaniu terminu do wniesienia zarzutów, gdyż doręczyciel był poinformowany o kierowaniu przesyłek na inny adres, a powód miał świadomość, że korespondencja powinna być dostarczana na adres przy ul. (...) z uwagi na prace remontowe w lokalu przy ul. (...).

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie na postanowienie o odrzuceniu zarzutów jest nieuzasadnione, bowiem Sąd I instancji prawidłowo stwierdził, iż nie było podstaw do przywrócenie terminu do ich wniesienia.

Art.37 ust. 3 ustawy z dnia 23.11.2012 r. Prawo pocztowe (tekst jedn. Dz.U. z 2012, poz.1529 ze zm.) przewiduje możliwość doręczenia przesyłki na adres podany przez adresata jeżeli nie narusza to przepisów innych ustaw dotyczących sposobu, zasad i trybu doręczeń. Uwzględnic w związku z tym trzeba, że przepisy poszczególnych procedur przewidują w tym zakresie odrębne uregulowania, implikowane potrzebami danego postępowania. Doręczenie przesyłki ma szczególne znaczenie dla biegu danego postępowania i w konsekwencji musi odbywać się zgodnie z regułami w nim obowiązującymi. Adres doręczenia przesyłki w postępowaniu sądowym ustalony jest w tym postępowaniu i to sąd prowadzący postępowanie w oparciu o ustalenia dokonane w tym postępowaniu decyduje na jaki adres przesyłka ma trafić. W tym przypadku odpis nakazu zapłaty miał trafić do pozwanego na adres ujawniony w CEiIDG, jako adres także dla korespondencji, który nie został przez pozwanego zmieniony. Zatem doręczenie odbyło się w sposób prawidłowy. Pozwany nie wykazał też, aby powód celowo wskazał w pozwie błędny adres pozwanego, gdyż taka teza - wbrew twierdzeniom pozwanego - nie została potwierdzona przez świadka E. B.. Ponadto okoliczność, że z uwagi na remont pomieszczeń przy ul. (...) nie było możliwości pozostawienia tam korespondencji nie został udowodniona, gdyż wynika ona tylko z twierdzeń pozwanego, które nie stanowią dowodu w sprawie.

W tym stanie rzeczy rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego o odrzuceniu zarzutów jako spóźnionych jest prawidłowe. Mając powyższe na względzie, zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 2 na podstawie art.385 k.p.c. w zw. z art.397 § 2 k.p.c. jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

W pozostałym zakresie zażalenie jest niedopuszczalne. Postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu (pkt 1) jest niezaskarżalne (zasadność takiego rozstrzygnięcia badana jest w ramach kontroli instancyjnej postanowienia o odrzuceniu środka zaskarżenia), natomiast w zakresie orzeczenia o zwolnieniu od kosztów sądowych (pkt 3) pozwany nie ma interesu prawnego w jego zaskarżeniu, gdyż jest dla niego korzystne i wynika z uwzględnia przez Sąd jego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. Z tych względów na podstawie art.373 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 2.

Małgorzata Bartczak – Sobierajska Joanna Rusińska Zbigniew Krepski

(...)

(...)

(...)

(...)

T. (...)